

אוצר "תהלות ישראל"

פנינים שנלקטו מתוך דברי הגדה"צ דתהלות ישראל שליט"א (מתוך מה שכבר נדפס בספרים וקונטרסים, וגם מתוך שאר השיחות)

הערה כללית בנוגע לכל המאמרים

כדאי לקרוא כל המאמרים ויחד נמנעם א כי בכדי שיחיו מקלטים ונפגעים ויחד לתוך הלכ בכדי שהה ישפיע ויפעל את הגמול... לא די בקריאת הדברים פשוט א לכו וכו כי נפגש השמירה מתישבים הרבה דברים שלא מרגישים בפעם הראשונה... ואחת למודעי שבמילותיו ששה הדושה מנצחים גם דברים שכבר היו מליונות חושנים וכי דברים חודשים אגב גם הדברים... הישנים הרבה נעברו מחדש וקבלו פנים חדשות ולכן כדאי לקרוא עוד פעם גם את המאמרים הישנים, כי באלה הדברים... מתקיים מה שאמרו חז"ל שדברי תורה לא זמן שראים חוזר עליהם מוצא בהם טעם חדש, כפי שמעיד הבטחון בס"ד.

לתשומת לב הקוראים
המאמרים על הפרשה או
המועדים הם גם דברים
כלליים שנוגעים תמיד ולכן
אפשר וכדאי לקרואם גם
אחרי הפרשה או המועד.

ונוסף לו מאמר "נחפשה דרכינו ונחקורה"

מי שרוצה לקבל דף השבוע וכן המאמרים או הקונטרסים שלנו בדואר נא להתקשר לי לויפער מחו"ל 527614581 (972) בוא" 0527614581 או דרך האימייל שלי loif@neto.net.il
אפשר לשמוע שיעורי מורינו הרב שליט"א בקול תהלות ישראל
מספר קבוע 02-544-0-544 בארה"ב 718-770-3678

גליון השבוע - שנה ה' גליון כ"ג

88

חדש! מהיום אפשר לתרום גם ע"י נדרים פלוס מספר טלפון 03-763-0585 קוד טלפוני 2218 או ע"י קשר קהילה מספר טלפון 073-275-7000 קוד 4336

אוצר הפרשה

"המשכן משכן העדות"

בפסוק אלה פקודי "המשכן משכן" העדות
כתב רש"י (לתרץ למה לא הספיק לומר אלה פקודי משכן העדות ולמה כתב שני פעמים משכן) רמז למקדש שנתמשכן בשני חורבניו על עונותיהן של ישראל, ע"כ.

ויש להבין למה רמז הכתוב את החרבן בשעת בנין המשכן שזה היה שמחה גדולה לכלל ישראל ולמה מזכיר הכתוב בעת כזאת דבר המבטל את השמחה ומעורר אָבֵל והלא כתוב (בקהלת ז' י"ד) "ביום טובה הִיָּה בטוב" וגו'.

ויש לומר על פי מה שנתבאר במקום אחר (בפ' בלק מאמר מה טובו אהליך) שמה נתמשכן המקדש הרי זה נחמה בעבורנו לומר שלא נלקח מאתנו הבית המקדש לחלוטין אלא בתורת משכון ולכן כאשר נשלים ונתקן את החוב שעלינו כלפי ד' ית' יוחזר לנו הכל.

ועוד יותר מזה שמצינו בדיני משכון שכאשר ממשכנין מן העני דבר שהוא זקוק אליו צריך המלוה להחזיר לו את המשכון בשעה שהוא נצרך לו כמו שכתוב בתורה הק' (שמות כ"ב כ"ה) "אם חבול תחבול שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו" דהיינו שכסות יום יחזיק בה המלוה רק במשך הלילה וצריך להחזירה להלוה לכל היום, וכסות לילה שהלוה העני זקוק לה בלילה צריך להחזיר לו בלילה ויכול המלוה להחזיק בה רק במשך היום, כמבואר ברש"י.
ועל פי זה יש להבין שכמו כן הוא לגבי ענין בית המקדש, שאפילו שנלקח מאתנו מעת החרבן בכל זאת בשעה שאנו זקוקים אליה הקב"ה משפיע לנו השראת שכינתו בינינו.

ומה נקרא שאנו זקוקים אליה, היינו כמו שכתוב לגבי עני שאם יש לו רחיים ורכב (שהם כלים שבהם נעשה צורך אוכל נפשו) ומשם הוא פרנסתו וחיותו, אסור להמלוה למשכנו כמו שכתוב (דברים כ"ד ו') "לא יחבול רחיים ורכב כי נפש הוא חובל".

וכמו כן הוא לענייננו שכאשר אדם שהוא חי באופן כזה שהשראת השכינה היא חיותו ואי אפשר לו לחיות בלעדה אזי יהיה אצלו תמיד השראת השכינה אפילו בזמן החרבן כמו שהיה לנו בזמן המקדש, ובזה יובן מה שמבואר בזהר הק' (על הפסוק שמות כ"ג י"ט) שבזמן הגלות השכינה שורה אצל רשב"י כמו בבית המקדש ובספ"ה"ק כתוב שזה גם על שאר צדיקי עולם.
ובזה יובן ויתפרש היטב מה שאנו מתפללים בברכת ההפטורה "רחם על ציון כי היא בית חיינו" וכו' וכמו כן מה שמתפללים (בנוסח

האשכנזים בב' וה' אחרי קריאת התורה ובנוסח הספרדים (בני עדות המזרח) לפני שמברכין את החודש) "ר' מלפני אבינו שבשמים לכונן את בית "חיינו" ולהשיב את שכינתו בתוכינו במהרה בימינו, דהיינו שמכיון שאנו מרגישים שהיא בית "חיינו" לכן יש לנו זכות לבקש שיוחזר לנו.

וכמו כן אם היה אצל כל הכלל ישראל כך בזמן המקדש כלו' שהיו מרגישים שהשראת השכינה (ששרתה עליהם ע"י הבית המקדש) היא חיותם ואי אפשר להם להם לחיות בלעדה אפילו יום א' ואפילו שעה א' אז לא היה נלקח מאתנו הבית המקדש, ואפילו אם היו חייבין על שאר עבירות היה נמנע החרבן כי לא היו נענשים וממושכנים בדבר שזה הוא חיותן כנזכר.

וכך הוא הכלל בכל דבר רוחני שאפילו אם ראוי הוא להלקח מאתנו מפני רבוי העונות בכל זאת אם אנחנו מרגישים שהוא חיינו (אזי בזכות זה לבד) הוא לא נלקח מאתנו, רק אם אנחנו ח"ו מזלזלים בהם אז ניתן היכולת להגויס לקחת אותם מאתנו, כדאיתא בספר חסידים (... שכאשר רואים בית הכנסת שנחרב ע"י גוים הרי זה סימן שבני ישראל זלזלו בקדושתו כי כאשר בני ישראל לא מזלזלים בהם לא ישלוטו בהם הנכרים, ע"כ.

והנה ענין זה לקשר לבו כל כך להשראת השכינה שבמקדש עד שנרגיש שהיא חיותינו, קשה מאד לקנותה בזמן הגלות שאין הבית המקדש לפנינו כי אי אפשר לאדם לדבק לבו לדבר שאיננו נמצא לפניו (אלא שיודע אותו מפי השמועה) כמובן, אמנם כאשר היה בית המקדש קיים היה קל מאד לקנותה, ובזה יתורץ היטב שמה שהודיענו התורה הק' ענין המִשְׁכּוֹן לפני הקמת המשכן לא היה כדי שנדע שיהיה חרבן אלא אדרבה כונת התורה בזה היתה למנוע את החרבן כדי שייבנו שאם ידבקו עצמם להשראת השכינה שיקבלו עתה ע"י המשכן לא יהיה החרבן ולכן גילה לנו הכתוב שהחרבן הוא כמו מִשְׁכּוֹן ומזה נבין שאם נדבק לבנו בה עתה ונדע שהוא בית חיינו בזה נמנע את החרבן.

ולכן אם יתכווננו מתחילה לקבל את המשכן בצורה כזאת זו היא הדרך לשמור על השראת השכינה לתמיד, וכן הוא הכלל בכל דבר שאיך שמקבלים אותו מתחלה כך נשאר הדבר לתמיד: ולכן כאן בשעת הקמת המשכן כאשר יכוונו לקבלה שתהיה בית חיינו בודאי הרי זה ישאר קיים אצלם כך לתמיד, ועוד ירויחו בזה שיקבלו אותה מתחלה בכוונה והרגשה זו שעל

ידי כן יהיה ענין זה אצלם יותר חזק כי בכל דבר שהוא חדש הרי זה אצל האדם מתלהב בלבו יותר אליה ועל ידי זה יהיה נמנע החרבן, ונמצא היתה הודעה זו של מִשְׁכּוֹן הודעה חשובה ומשמחת ועאלט.

וענין זה הנזכר שמכיון שדבר שהוא חיותו של אדם לא לוקחים ממנו בשום אופן היה אפשר לראות תמיד בכל הגזירות והצרות וכמו כן בזמן השואה, שאלה האנשים שהיה הרוחניות ועבודת ד' המצות והתפלה וכדומה חיותן ממש לא נעדר זה מהם אפילו תוך המחנות של הנאצים ימ"ש.

וכן ראה ראינו תמיד בכל הדורות אפילו אצל אנשים פשוטים שדבר שהיה אצלם כמו חייהם לא נעדר מהם בשום פעם אפילו בשעה שהיה נעדר מאחרים היה להם סע"ד שבהשגחה העליונה היה מזדמן להם.

וכלל זה יש לדעת גם לגבי כל הגזירות שגוזרים עלינו ממשלות האומות העולם וכמו כן ממשלת הכופרים ומשניאי הדת באה"ק הרי זה רק אחרי שאנו ח"ו זלזלנו בהם ולא הרגשנו שהם חיינו וכאמור ועל כן כאשר נתקן את זה יתבטלו כל הגזירות הקשות מעלינו בקל, וכמו לגבי גזירת (השמד של) הגיוס וכמו כן הלימודי חול שמכניסים תוך המוסדות אם היה לימוד התורה הק' מורגש לנו בחיינו כדבר שחיינו תלוי בה (ובלעדה למה לנו חיים) אזי לא היה להם הכח וההעזה (ולא היה עולה בלבם כלל) לגזור נגדם, וכמו כן הוא בענין חילול שבת ושאר הגזירות.

וכן הוא הכלל תמיד גם אצל כל אדם לגבי עבודת ד' ית' הפרטי שלו, אמנם לפעמים נדמה לו להאדם שעבודת ד' ית' היא חיותו ובאמת אין זה כך אלא יש לו בזה נגיעות ופניה אחרת שאינם לשם שמים ונמצא שהוא עושה הדבר מפני הנאתו וסיפוקו אמנם איננו נעשה מפני אהבת ד' ית' ואין זה עבודת ד' האמתית, ובזה יהיה לאדם סימן הנזכר שאם נלקח ממנו הרי זה סימן שעדיין לא הגיע לדרגא זו שזה חיותו באמת ועל זה נאמר ד' יראה ללבב, ויש לדעת שענין זה הוא המבוקש מאתנו וכל א' וא' צריך לדאוג שיגיע לזה שירגיש בלבו שהתורה והמצות וכל עבודת ד' ית' היא חיוו וכמו שכתוב (דברים ל' כ') כי הוא חייד וגו', וכל זמן שלא הגיע האדם לזה עדיין לא יצא ידי חובתו בעולמו, וכאשר יזכה להגיע לזה הרי הוא קרוב לשלימות ולתכלית הנרצה.

¹ וכמו שאמרו חז"ל שבהקמת המשכן היה שמחה כיום בריאת שמים וארץ.
² ולכן בזמן הגלות יש לקיים מצות עלית לרגל אצל רשב"י ומבואר בספ"ה"ק שכמו כן זה אצל שאר צדיקי הדורות.
³ ולכן מצינו שאמרו חז"ל (שבת ק"ל) על מצות מילה שקבלו מתחלה בשמחה לכן עדיין עושים אותה בשמחה עד היום.

מאמר "נחפשה דרכינו ונחקורה"

נאמר בזמן שקרה מקרה מזעזע בעוה"ר שנשרפו שני ילדים קטנים ל"ע בעיר ואם בישראל, וגם היה כמה שטפונות גדולות ונעדרו במיוחד הרבה ילדים, ולפי המבואר במאמר זה מדברי הנבואות ומהז"ל שכך דרכו של הקב"ה כאשר יש קטרוג עלינו בשמים ורוצה לעורר ולהזהיר אותנו הרי הוא מביא פרענות במקומות הרחוקים בכדי לעורר אותנו שנדאג ונפחד שלא יבוא עלינו גם כן כך ח"ו אם לא נשים ללבנו לשוב. ומכיון שזה מאמר כללי שנוגע לתמיד על כן הננו מוצאים לאור שוב פעם מאמר זה שכבר הופץ בחורף תשע"ח.

א

איתא בגמ' (ברכות ה) "אם רואה אדם שיסורין באין עליו יפשפש במעשיו שנאמר (איכה ג' מ) נחפשה דרכינו ונחקורה ונשובה עד ד" עכ"ל הגמ' ופרש"י שם שיש לחפש אם יש בידו עבירה שיסורים הללו באו עליה במדה כנגד מדה, כל' שהם דומה בדומה לענין היסורים, ומה שאמרו חז"ל יפשפש במעשיו ולא אמרו יתקן מעשיו היינו לומר אע"פ שלפום ריהטא אינו יודע שיש בידו עוון שדומה ליסורים הללו בכל זאת יחפש ויפשפש אולי ימצא בידו איזה חטא ועוון (שדומה אליהם כמו שפרש"י) ולכן אמרו חז"ל לשון "יפשפש" שמשמעו שלא יסתפק במה שלא מצא חטא שעומד לפני עינו וזכרונו אלא יבדוק ויחפש היטב בחורים ובסדקים שבלבו ובהתנהגותו עד שימצא בידו חטא ועוון שלא שם לבו אליו.

והנה בלשון הגמ' שאמרו אם "רואה" אדם וכו' ולא אמרו מי שבאו עליו יסורים יפשפש וכו' גם אמרו בלשון "באיך", יש להבין שכוונת חז"ל היא לומר שאפילו כאשר עדיין לא באו עליו יסורים אלא שרואה שיסורים מתקרבים לבא, וזה שייך בין כאשר רואה סימנים כאלו אצל עצמו ובין כאשר רואה שבאו יסורים אצל אחרים יש לו להבין שה"ז אזהרה גם עבורו שיתקן מעשיו כדי שלא יבא גם עליו כך ח"ו אם לא יתעורר ויתקן מעשיו וישוב אל ד' וירחמה.

והנה כאשר הצרה נשמע ונתפרסם לרבים הרי זה סימן שהענין נשלח לעורר ולהזהיר גם את כל הצבור שידאגו שלא יארע גם להם כן ח"ו, ולא רק כאשר הצרה שנשמע הופיע אצל אחינו בני ישראל אלא אפילו כאשר מופיע פורענות אצל האומות העולם יהיה באיזה מקום שבעולם שיהיה וכן כל מה שקורה בכל העולם כולו ח"ו גם כן אזהרה עבורינו, וכמש"כ מפורש בגמ' (צפניה ג' ו"ז) ומבוא בפרש"י וארא (ז' ג') וז"ל רש"י (שם) כן מדתו של הקב"ה מביא פרענות על האומות עובדי אלילים כדי שישמעו ישראל וייראו שנאמר "הכרתי גוים נשמו פנותם וגו' אמרתי אך תיראי אותי תקחי מוסר", עכ"ל, ובמדרשי חז"ל (...) מבואר שכך דרכו של הקב"ה שכאשר רוצה לעורר אותנו ה"ה מביא קודם פרענות במקומות הרחוקות וכאשר אין לנו מתעוררים מזה ה"ה מביא אח"כ פרענות

במקומות הקרובים יותר ואם עדיין אין אנו מתעוררים אזי מביא פרענות בתוך העיר וכו', ואין הכוונה שהפרענות שבא לאומות העולם יש בה ב' מטרות א' עבור האומות העולם וב' גם עבור בני ישראל אלא הכוונה אך ורק עבור בני ישראל, וזה מה שאמרו חז"ל (יבמות ס"ג.) וז"ל "אין פרענות בא לעולם "אלא" בשביל ישראל" כדי להזהיר ולהפחיד אותנו בני ישראל שלא יקרה לנו כך אם ח"ו לא נחזור בתשובה".

ב

והנה בתקופה האחרונה מופיע כל הזמן בעוה"ר יסורים רבים וגם אסונות טבע רבים ממינים וסוגים שונים ומשונים, ובודאי בלי שום ספק שבזה מרמזים ומזהירים אותנו שעלינו לפשפש בכל מעשיו בכלליות ואין לתלות רק בקלקול א' או שתיים אלא בהמון הקלקולים שמכל הסוגים שישנם כיום בעוה"ר, אמנם עם כל זה יש לנו גם לשים לב לכל מין צרה א' לא' ולפשפש במעשיו לקיים "מחפשה דרכינו ונחקורה ונשובה" וגו' וכל מה שבידינו להבין שה"ז במדה כנגד מדה לא' מהקלקולים הנמצאים בינינו בעוה"ר, וכמו שפרשתי כנ"ל, ונתעורר לתקן אותם הדברים.

והנה כאשר רואים שמופיע ביחד בזמן אחד א' ממיני היסורים אחד אחרי השני כמו המאורעות המזעזעות שנשמעו לאחרונה ל"ע שנעדרו ילדים ותינוקות בפתע פתאום ומקרים הללו הופיעו בכל רחבי ארץ הקודש והיה גם כמה מקרים יחד בא' מהעיירות שהיא עיר ואם בישראל זה אחר זה במקום א', וה"ז בודאי אומר שמרמזים לנו מן השמים בצעקה גדולה וחזקה ובאזהרה חריפה ביותר שבכדי שלא יהיה ח"ו עוד מקרים כאלה או יותר גרועים ח"ו עלינו לקיים "נחפשה דרכינו ונחקורה ונשובה אל ד' ובודאי החובה על כל הצבור ובפרט על כל אנשי העיר והשכנים והידידים של הנפגעים שהם קרובים אל החלל מוטל עליהם החובה ביותר לקיים כזכר, וה"ז דומה למשאחז"ל (שבת ק"ו.) "אחד מבני חבורה שמת תדאג כל החבורה כולה", וז"פ וברור.

ועלינו להתבונן ולהבין במה יש לתלות דבר זה במדה כנגד מדה (כפי הנ"ל מפרש"י) דהיינו קלקול ששייך לילדים ועוללים תינוקות של בית רבן, והנה כאשר נתבונן קצת ביותר שימת לב במה

שהמאורעות הללו הופיעו גם אצל הלא שומרי תורה ומצות וזה היה מקודם ואחרי זה בזמן סמוך לזה באותו תקופה אירע הדבר גם אצל כמה מהשומרי תו"מ כזכר ה"ז מראה באצבע שמעוררים אותנו על קלקול שמשותפים בה יחד גם השומרי תו"מ וגם (להבדיל) הלא שומרי תו"מ, וממה שאנו רואים שהמקרים של התינוקות ח"ו מראה באצבע שמעוררים על קלקול (דומה לזה) שהתחיל אצל הלא שומרי תו"מ ורק אחרי זה הופיע אצלנו ח"ו אומר שהקלקול בא אלינו מאת הלא שומרי תו"מ שלמדנו מהם ועושים כמעשיהם.

(הוספה ריש תשע"ט) ומכל שכן עתה תיכף ומיד אחרי הימים הנוראים בשנת תשע"ט קרה עוד פעם מקרה מזעזעת עוד יותר מהראשונות כי נעדרו במיתה חמורה ומרגשת נשרפו שני ילדים (ילד וילדה) בעיר ואם בישראל, וה"ז עוד צעקה יותר מפורטת והיא כבר אזהרה שניה לומר שבעוה"ר אנו שורפים ח"ו בידיים נשמת הילדים האומללים שאין בהם חטא.

ועוד יש להבין שפשוט הוא הדבר גם מצב השכל הפשוט שבזמנינו אלה והרמז הוא בודאי בלי שום ספק רק עבורינו השומרי תו"מ כי הרי הגוים והלא שומרי תו"מ הללו ה"ה כ"כ רחוקים מלהאמין בד' בכלל ומכש"כ שאינם מאמינים שכל מה שקורה בעולם נעשה ע"י ד' ית' בהשגחה עליונה ובכוונה פרטית ובפרט מקרים כאלו שלא קרה לכולם יחד אלא ליחידים פה ושם ולכן בודאי שלא יתעוררו כלל מכל זה, ועל כן בודאי (שאינו הכוונה מן השמים לעורר אותם אלא) הכוונה בזה שקרה להם גם כן לרמז לנו על צורת הקלקול שאנחנו צריכים להתעורר ולתקן.

ובפרט כאשר רואים שהצרות באים גם אל אנשים יראים וכשרים ביותר ושאנו סהדי שבודאי אין עליהם עבירות כאלה שראויים לבא עבורם צרות כאלו, על כן יש לנו לתלות שבודאי באים על עונות הצבור וכמבואר בפסוקים ובחז"ל (שבת נ"ה:) שהצדיקים נתפסים בעון הדור "והם נתפסים תחלה לשאר העם" (החוטאים), ולכן תמיד כאשר מופיע ח"ו צרה לצדיקים ח"ו בודאי אזהרה לכל שאר העם (ולאו דוקא להקרובים אליהם אלא אפילו להרחוקים מהם) שיתקנו כולם את מעשיהם כדי שלא יבא עוד צרות כאלה גם עליהם ח"ו.

הפסוק (ישעי' י"ט כ"ב) נגוף ורפוא דהיינו שכל מכה שהכו בה המצריים היה בה רפואה לבני ישראל לבטל קליפה מסוימת לעומת המכה כידוע. ואין להקשות על כלל זה ממה שמצינו שבא פורענות לעולם גם לפני שהיו בני ישראל בעולם כמו בדור המבול ובדור אנוש ובסודם, כי גם אז היו נשמות בני ישראל נמצאים בעולם מעורבים בין שאר כל האומה"ע ולא הובדלו עדיין להיותם בפני עצמם רק אחרי יציאת מצרים שכבר הוציא ד' ית' ובירר מצרים כל הנשמות של הכלל ישראל ועל זה יצאו כל צבאות ד' ממצרים, ואז קבעם ד' ית' לעמו ונחלתו ונפסלו כל שאר האומות העולם.

כלומר אין המטרה כדי להעניש את האומות העולם על עוונותיהם ואע"פ שמגיע להם עונש עם כל זה אין זה ניתן להם רק בעולם העליון כמו שמצינו שישנם הרבה מאומות העולם שמשחיתים בכל התועבות שבעולם והרעו לבני ישראל ואין ד' ית' מביא עליהם שום עונש בעוה"ז אלא יקבלו את זה רק בזמן הגאולה השלימה כדי שאז יתגדל ויתקדש שמו ית' בעולם והיה ד' למלך על כל הארץ אמנם בינתיים מקבלים עונשם רק בעולם העליון כי אין העוה"ז מקום לא עבור שכר ולא עבור עונש כמבואר בדברי חז"ל, ולכן כאשר מופיע להם פרענות בעוה"ז אין זה אלא בשביל ישראל, וכוונתו בזה לומר שלא

ג

ועל כן פשוט הוא הדבר שהעבירה היותר דומה לזה הוא מה שקורה לאחרונה תוך המחנה שגזרו שלטון הכופרים שמד רוחני ר"ל על ילדי וילדות בני ישראל שלא ילמדו עם הכתות הקטנות כלל דברי תורה"ק ואמונה טהורה כמו שאנו מצוים מפי התורה"ק ובזה אנחנו נעשינו ח"ו שותפים כי בעוה"ר נמשכים אחרי גזירה נוראה זו ומקבלים אותה עבור יצרא בישא של בצע כסף שאין מוכנים לוותר עליה, והרי דבר זה שמשותפים פעולה עם גזירה רעה זו הרי זה נחשב כאלו ח"ו הורגים בידים את הילדים כמבואר בחז"ל ומובא ברש"י בפרשת ק"ש (דברים י"א י"ט כ"א) שתיכף ומיד כאשר הבן מתחיל לדבר אביו חייב ללמדו תורה ואם אינו עושה כן הרי הוא כאלו קברו, ודרשוה מסמיכת פסוק "למדתם אותם את בניכם" לפסוק "למען ירבו ימיכם וימי בניכם" וגו', ע"כ, הרי לנו שלימוד התורה"ק עם הילדים תיכף ומיד משעה שמתחילים לדבר הוא הדבר שנותן להם אריכות ימים, וכאשר מונעים את זה ה"ז גורם ההיפוך ח"ו ונחשב להמונע כאילו קבר את הילדים, ומיתה זו הרוחנית היא מיתה יותר חמורה ממיתה גשמית כמשאחז"ל (ספרי כ"ג ק"ז) "גדול המחטיאו יותר מההורגו" כי הרי זה מיתה עולמית שהרי ממיתו מחיי עולם הנצחיים, משא"כ ההורגו במיתה גשמית ה"ז רק מיתת חיי שעה.

אמנם מכיון שאין אנשים שמים לב להבין מה שעושים להילדים בידים שלנו ח"ו ע"י סמיית עינים שאנו משוחדים מפני הרווחת ממון שלנו שאין אנו מוכנים לוותר עליה, ועבור כך נעשים ח"ו אכזרים לרצוח את ילדינו בידים בלי להרגיש מה שעושים, על כן מראים לנו מן השמים שאנו גורמים מיתה לילדינו ח"ו אמנם ה"ז רמז בדבר שהוא קל יותר ממה שאנחנו עושים כנזכר שמיתת חיי שעה הוא דבר הרבה יותר קטן ממיתת עולם אבל בזה מתרגשים יותר להתעורר שאכן יש כאן מגיפה ח"ו ואם נתבונן ונקיים נחפשה דרכינו ונחקורה כדי לשוב לד', נוכל להבין מה עלינו לתקן וזה מה שרוצים מאתנו, וכל זה הוא מצד גודל חסדי ד' ית' להציל אותנו ואת ילדינו מדבר היותר חמור שאנו עושים להם ח"ו וכל זה פשוט וברור למי שרוצה ומחפש את האמת בלי נגיעות והתחמקות.

ד

ויל"ד שלא רק את חיי בנינו מסכנים ח"ו בזה שמונעים אותם מללמוד מה שראוי ומה שחייבים אנו ללמדם אלא גם חיי אנשי כל העולם נהיים בסכנה מפני זה כמבואר בחז"ל שלימוד תורה של פיהם של התינוקות שאין בהם חטא הוא המגין על כל העולם מכליון ח"ו (ע"י הקטרוג שישנו עבור כל העבירות שנעשים בעוה"ר

בהמוניהם) וכמש"כ (תהלים ח') "מפי עוללים ויונקים יסדת עוז ... להשבית אויב ומתנקם" וכמו שפרשו חז"ל בפסוק זה "מפי" לומר שהעולם קיים על הבל "פיהם" של תנוקות של בית רבן שאין בהם חטא, וזה כאשר הם מתחילים לדבר שאז עדיין אין בפיהם שום דבור של חטא לשה"ר וכעס ומחלוקת וכדו', ולכן כאשר מבטלים תנוקות של בית רבן ח"ו מסכנים בזה את קיום כל העולם כולו.

ובפרט בזמנינו זה שהסכנה מכל האויבים מרחפת עלינו בשיאה לכלותינו ח"ו, יש להבין איך לא מפחדים מכל זה ואנו כ"כ בתרדימה גדול ואע"פ שמעוררים אותנו כ"כ משמים במאורעות הנזכרות ובכל שאר המאורעות שפוקד אותנו כאן באה"ק וכמו כן בכל שאר הארצות כולם שכל זה ה"ה בודאי אזהרה צעקה גדולה מן השמים אלינו שנשים לב לתקן את קלקולינו ובפרט אותם שיש לנו שזה במדה כנגד מדה. **ועוד** יותר מזה יש לנו לשים לב שסכנה עוד הרבה יותר גדולה מזה חופף על צאצאינו סכנת השמדה רוחנית ושריפת נשמתם מרחפת עליהם ועלינו מאויבינו שבינינו ד"י ויצילנו מידם.

ועלינו להבין שאם לא נתעורר לתקן את אשמתינו בזה דהיינו ללחום נגד קלקול הילדים ולוותר על הרווחת הכסף שעבורה אנו נלכדים ח"ו על ידי כך יתבטל ח"ו גם כל התורה, וכמו שעשה אחז הרשע כאשר רצה לבטל את התורה ביטל את תנוקות של בית רבן ואמר אם אין גדיים אין תיישים כמשאחז"ל (מדרש ב"ר מ"ב), וכמו שכך הוא כוונת האומה הרשעה שלטון הכופרים להשכיח את כל התורה כולה ח"ו כמו היונים שרצו להשכיחם תורתך ודרכם היה גם כמו אלה הרשעים של היום להכניס בנו ח"ו את השכלתם יחד עם החרדים המתיוונים של היום בעוה"ר.

ועיקר העוון שלנו שהולכים אחריהם ומקבלים את כל גזירותיהם עבור בצע כסף וזה נכנס היום לאט לאט יותר ויותר למוסדות התורה ולא רק למוסדות הרחוקים מאתנו אלא לאט לאט ה"ז נכנס יותר ויותר תוך מחנינו בעוה"ר לקהלות חרדיות ואפילו לאלה הנקראים קצוניים וחסידים וכו' ובפרט למוסדות של הבנות שה"ז ביתר שאת וביותר מהירות.

ה

ומענין לענין יש להזכיר עוד קלקול נורא מאוד ודומה לזה שהצליח הסט"א ושלוחיו בעוה"ר להכניס תוך המחנה שזה גם בכוונה רעה זו להשכיח את כל התורה והיהדות כולה ח"ו, והוא מה שלומדים היום גם אנשים מבוגרים מהחרדים וגם לומדי תורה ואברכי כולל במכללות למודי מקצועות ולצורך זה לומדים כל מיני השכלת הגוים ומה שקורים בגרות ואקדמי

וכל מיני לימודים כאלה שלומדים באינוורוועסרטי שיש בהם כל מיני כפירה וזוהמא של הגוים ח"ו ודבר זה נעשה עוד יותר פרוץ בסעמינאר לנערות שדעתן קלות להתפתות מהרע והזוהמא והכפירה שנמצא בה, וכמו שאמרו חז"ל (...) "נשים דעתן קלות" להתפתות, וחוף מזה מצוי גם נשים נשואות אפילו מהקהלות הקיצוניות הנחשבים מהקנאים שהם הולכים לקורסים כאלו עבור צורך פרנסה או צורך חינוך ושלוש בית וכדו' וממלאים אותם עם דברי כפירה וכו' שאין להעלות על הדבור והכתב.

והנה הקריאו לפני מכתבי א' מגדולי החופשיים שכתוב במענה לטענה שצעקו החופשיים להממשלה למה משלמים להחרדים על לימודים הללו ונותנים להם בחנם ללמוד אותם המקצועות והמושכלות שלהם מה שלא נותנים זה לחפשיים ועל זה כתב להרגיעם שזה רק על משך כמה שנים כדי להרגיל את הצבור החרדי והלומדי תורה לזה כדי לשנות אותם ולהשוותם ולשלבם עם החפשיים ח"ו, כי בתוך הלימודים הללו מכניסים שם בכוונה דברים שישנה את לבם והשקפתם וכתב שם עוד שאחרי שיתרגלו לזה כבר לא יעזבו לימוד המקצועות וההשכלה אפילו אחרי שיפסיקו לתת להם את זה בחנם כי החרדים נתפסים לעינינו של פרנסה (יותר מהחפשיים בעוה"ר) ולא יוותרו על זה בשום אופן, עוד כתב שם שכאשר יתפסו הרבנים מה שעשו להם שנשתנה השקפתם כבר יהיה מאוחר ולא יוכלו להחזירם ולמונעם מכל זה, עד כאן דברי השונא ומשניאי ד', והנני מזכיר את כל זה כאן שאולי ה"ז יעורר את הצבור מתרדמתם ושינתם העמוקה.

וזה דבר שמבואר במדרשי חז"ל ובראשונים שה"ז איסור גמור ושאפילו אם זה לצורך פרנסה ה"ז אסור ואפילו אם האדם בטוח בעצמו עליו שום רושם בכ"ז ה"ז אסור, וכמבואר במדרש משלי פרשה י"ג וכן בפירושו הגר"א על משלי ג' ל"א) וברבינו יונה אבות (ב' י"ב) שאסור בהחלט לומר אלך ואלמוד ואת הרע לא אקבל, ע"ש ועוד הוסיף הגר"א שגם טובתן של רשעים רע היא לצדיקים, (כלו' שאפילו אם ילמד מהם רק הטוב יזיק לו), וכ"כ ברבינו יונה (שם) שאפילו הדברים האמיתיים שבדבריהם לא ילמד מהם, ואפילו לשמוע מהם דברי תורה לבד יש בה עונש גדול מאד, ובעוה"ר היום נפרצו כל החומות ואיסורים בזה והתירו פרושים את הדבר כאלו לא היה בזה שום סרך של איסור, וזה ע"פ עידודם של הרבה מהמנהיגים והראשים בעם בעוה"ר ובודאי שעל ענין זה כתוב בזוה"ק (...) שבאחרית הימים יהיה גלות קשה מהערב רב ושדייני וראשי העם יהיו מערב רב, ועל זה כתב הגר"א (...) שעיקר תקון הדור באחרית הימים

שיחליף למחברת זו וטען לפני החזו"א שזה יכול לגרום שיצטרכו לסגור את הת"ת (מפני שההורים לא יהיו מרוצים מספיק בזה) והחזו"א לקח את המחברת וקרע אותה לקרעים בפניו ואמר מוטב שיסגרו את הת"ת ולא ילמדו את הילדים ממחברת זו שה"ז מטמאת מוחם של הילדים מכיון שנכתב ע"י אדם כזה, וסיפר זה כתב החזו"א בעצמו בא' ממכתביו, והנה כל זה הוא בחיבור שלא היה בו אלא מלים לבד בלי שום דברי השקפה או כפירה ודברים סותרים לדברי התורה ח"ו, וא"כ נתאר לעצמינו איך הוא בחבורים שנכתבו בהם דברים בהשקפה חופשית וכפרנית ד"י.

מלאים ציונות וכפירה נוראה בין להבנות ובין להבנים וכאמור שזה במוסדות המשמרנים שלא יאומן, וניסו לדבר עם המנהלים והמנהלות ואמרו שהם לא רואים בזה עוול והמדובר כאן גם על מוסדות ומנהלים חסידים שנחשבים מהמובחרים שבקהלותינו.

וידוע מה שהיה בזמן החזו"א שהכניסו מנהלי מוסדות החרדים לתוך התלמודי תורה מחברות לפרש המילים של לשון הקודש ולא יותר מזה והם נכתבו ע"י אנשים חופשיים (ויכופרים), וחרה מאד להחזו"א וצוה לא' מהחרדים שיכתוב הוא מחברת כזאת עבור התלמודי תורה, ומנהלי הת"ת לא רצו להשתמש בה חילוף למה שהיה להם לפני זה, וקרא החזו"א למנהל ת"ת וצוה עליו

וה"ז יותר גרוע מגזירת פרעה כי הוא קבר את ילדי ישראל בקירות הבנין וכו' עבור פחד קיומה של מצרים כמש"כ כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שונאנו וגו' ויגרשו את המצריים מן הארץ, אמנם בעניינינו ה"ז רק מפני הרווחת ממון ד"י.

והנה יל"ד שאפילו אם לא היו מבטלים את הלימודים של אמונה ויהדות אלא אפילו בזה לבד שמכניסים א' מהמחברות של הכופרים שהממשלה מחייבת ללמוד אותם תמורת קבלת תקציבים ה"ז גם די והותר להקדיח את כל התבטיל ולהורידם לבאר שחת ר"ל.

והובא לפני (ע"י עסקני צבור) מה שלומדים עם צאן קדשים הטהורים ממחברות שמשרד החינוך מבקש וראיתי שהם

הוא להבדיל עצמם מהערב רב.

ג

ועל כן ילה"ב שאלה התנוקות שנעדרו המקרה שקרה היא לטובתם להצילם מאבדון נצחי של העוה"ב (שם היו נשאים מי יודע אם לא היו בסכנת אבדון רוחני) ואשריהם שהם נעשו קרבנות צבור שעל זה הם מקבלים שכרם משלם לעוה"ב, ומכל שכן כאשר יתעוררו על ידיהם לשוב על העוון הזה שאז יהיה שכרם כפול ומכופל כשכר מזכה את הרבים שנוטל שכר כנגד כולם.

אמנם על אלה שלא מתעוררים נאמר (ירמיה כ"ב י') "אל תבכו למת ... בכו להולך" דהיינו על כל אלה אשר לא מתעוררים לדאוג על כל הקלקול שנעשה בהצבור כבר כמה שנים וכבר יותר משנה שנגזר על לימוד הילדים ד"י שזה כבר מעל כל הרעות שנעשה בתקופה האחרונה ד"י, ובעוה"ר כמעט אין איש שם על לב לפעול נגד זה ונגד כל לימוד האקדמי שיש בה כפירה גמורה וגלויה ובעוה"ר הכופרים עושים את זה בכונה תחלה כדי לקלקל ח"ו את כל החרדים לדבר ד', והם אינם מסתירים את זה כלל אלא כותבים כך מפורש בכתביהם ובכתבי עת ובשאר כל התקשורות שלהם שהם מתפארים בזה שהם קונים את כל החרדים בבצע כסף ובכך ישתנו וישתנו ח"ו אליהם תוך זמן קצר ד"י, והם משקיעים כל כחם ומאמצם להוציא מזימתם רעה זו לפועל, ועל כן מן החיוב והראוי שנקיים "מאובי תחכמי מצותי" שגם מצדינו מצד הקדושה עלינו להשקיע כל מגמתינו ומאמצינו וכחנו לבטל מזימתם רעה זו, ולקיים הפסוק שאמר דהמע"ה (תהלים קל"ט) "משנאיך ד' אשנא ובתקומך אתקוטט" וגו'.

ז

וילה"ב שאלה שאומרים מה אכפת לנו על כל אלה שהולכים אחרי הקלקול הלא אנחנו את נפשינו הצלנו שאין אנו משתפים פעולה בכל זה ואנחנו נקיים מעוון זה ודי לנו בזה, הם מבטלים בזה מצות ד' ית' גדולה ומפורשת כמו שידוע לכל מי שלמד פסוק בחומש שיש עלינו מצוות ערבות שהטיל עלינו ד' ית' על כל א' וא' מישראל כמבואר בפ' נצבים וקבלנו עלינו מצוה זו של ברית הערבות באלה ובשבועה ובעונש חמור כמבואר בפסוק ובפרש"י, ואין לנו עוד מצוה פרטית בתורה כזו שפירט בה הכתוב חובתה והכניסתו לברית ד' ובאלתו

במפורש לכל מין וסוג בן אדם כמש"כ ראשיכם שבטיכם ושוטריכם טפכם נשיכם וגירך וגו' מחוטב עציך עד שואב מימך, ופירש הכתוב הטעם לזה שהוא "למען הקים אותך" ... לו לעם והיינו לומר שבזה תלוי קיום היותנו לעם ד' וש"הוא יהיה "לך" לאלקים, ומש"כ "אותך" וכמו כן "לך" בלשון יחיד היינו לומר שכל א' נמדד בזה בפרטיות אם ד' הוא לו לאלקים (זהו פחד פחדים).

ועוד יוצא מזה שהפסוק מחייב את כאו"א באחריות זו על כל הכלל ואפילו אם יהיה רק יחיד מכל הכלל ולא ישתתפו עמו שום איש מכל הכלל בכ"ז עליו החיוב לפעול כל מה מה שיכלתו.

וכמו מצינו בפ' פנחס שהוא מסר נפשו על מצוה זו של ערבות ולמחות על עוברי עבירה כדי למנוע התפשטות הקלקול (והמגיפה) שהיה אז על אף היותו הדיוט, לכן כתוב בפסוק עליו אשר קנא "לאלקיו" בלשון יחיד ובייחוד שמו ית' עליו וה"ז מעין דרגת האבה"ק שייחד ד' ית' שמו עליהם כמש"כ אלקי אברהם אביך וגו' ויותר מזה שזכה לזה בעודו בחיים חיותו מה שאין כן דרכו של ד' ית' לייחד שמו על צדיק בחייו כמבואר בפרש"י (בראשית כ"ד י"ג) וזכה בזה פנחס בזכות קנאתו לד', וגם זכה שבטל ממנו גזירת המיתה שזכה להיות מלאך הברית שהוא אליהו הנביא שנשתחרר ממלאך המוות לעולם וכמבואר בחז"ל ע"ש בתרגום ירושלמי (המתואר יונתן).

ח

ועל פי כל האמור מובן היטב שאין נפק"מ אם הקלקול ה"ה שייך לקהלה שלנו או לא ועוד מבואר בספה"ק שכל מי שאינו דואג גם על שאר בניו של ד' ית' שלא יהיה לאבינו שבשמים צער מהם חסר לו גם במצות אהבת ד', וה"ז דומה לבן שלא אכפת לו על צער שיש לו לאביו משאר בניו ואומר העיקר שאני מכבד את האב ואיני גורם לו צער שבדואי ה"ז סימן שאין לו אהבה לאביו כלל וכל מה שהוא עושה לאביו ומכבדו ה"ז רק לטובת עצמו שלא יענש ושיגדל שכרו על זה אבל אין לו שום הרגשה של אהבה ומסירות לאביו, כמו כן הוא הדבר כלפי אבינו שבשמים שמי שלא אכפת לו מה ששאר בניו של ד' ית' גורמים לו צער ח"ו ה"ז סימן שאין לו שום אהבה ומסירות לד' ית', וה"ז דומה ממש לדרכם של הגוים להבדיל שעליהם אמרו חז"ל (...)

שעושים רק לגרמייהו כל' לעצמם אמנם בני

ישראל מטבעם וטוב לבם דואגים גם על אחרים ובעיקר על כבוד ד' המחולל בגוים בעוה"ר ד"י. והנה אלה שאומרים בלבם שבדואי אין הטעם לזה שהוא "למען הקים אותך" ... לו לעם והיינו לומר שבזה תלוי קיום היותנו לעם ד' וש"הוא יהיה "לך" לאלקים, ומש"כ "אותך" וכמו כן "לך" בלשון יחיד היינו לומר שכל א' נמדד בזה בפרטיות אם ד' הוא לו לאלקים (זהו פחד פחדים).

ועל כן עליהם להתעורר לדאוג ולפחד שלא יהיו נתפסים בכל הפרענות והעונשים שעלולים להופיע בעולם ד"י ויש להם לפחד שלא יהיו ח"ו בכלל אלה שנאמר עליהם בתוה"ק (דברים כ"ט י"ז) "פן יש בכם איש או אשה וגו' פן יש בכם שורש פורה ראש ולענה" להיות נמנע מלקבל עליו עול ברית הערבות כלפי אחרים וכמש"כ (שם י"ח) "והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרירות לבי אלך, למען ספות את הצמאה" וכפרש"י שגם השגגות יהיה נחשב לו כמזיד (ופשוט הוא שכמו כן הוא לגבי שגגות הכלל) ועוד כתוב שם (ט"ו) "לא יאבה ד' סלוח לו וגו' ורבצה בו כל האלה הכתובה בספר הזה ומחה ד' את שמו מתחת השמיים" וכו' ע"ש שלא כתוב בדברים הללו על שום מצוה או עבירה אחרת אלא אדרבה כתוב בנביא שד' חפץ בתשובת הרשע.

וי"ר שד' יעוררם לתשובה ויזכו להכנס תוך כנפי השכינה ולתשובה שלימה בב"א, ועל כן יש לנו להתעורר לתקן דרכינו ולהרעיש העולם על כל האמור ולומר למלאך המשחית הרף ולא ישמע עוד שוד ושבב בארצינו לא ברוחניות וממילא גם לא בגשמיות, ונזכה לראות במהרה דידן בישיעותן של ישראל ושיחזרו כולם אל ד' ונזכה לקבל פני משיח צדקינו והגאולה השלימה ברוב רחמים וחסדים בב"א.

היות ויש ביקוש הרבה יותר ממה שאנחנו מצליחים להלק מחוסר כסף לכן מי שיועד

ערך הדברים ותועלתם להקוראים ורוצה להיות ממוזי הרבים שאין ערך לשכרם ויכול

להלך בעיר שלו או באזור שלו ולעורר אחרים לזה יפנה לטל 052-7611-632

וישכרו כפול מן השמים

ולהציל.

והמצואות מעידה היום שהיכולת ביד כל א' לפעול ולהפוך את העולם לכל מה שירצה כמו שאנו רואים הרבה דברים חשובים והצלה מכל מיני קלקולים נעשים היום דוקא ע"י יחידים ופשוטים שמוסרים עצמם על הדברים, והיום ברור הדבר ששריפת הנשמות בוערת ואין דורש ומבקש להצילם ולחזק בידיהם הכושלות ונופלות ח"ו ועל כן החובה מוטלת על כל אחד ואחד כאמור, וז"ב.

ועל כן על כל אחד ואחד לשים ללבו ענין זה לחפש בכל יכלתו במחשבה ודבור ומעשה ובתפלה לד' שיאיר עיניו בדבר זה למצוא הדבר שאפשר לו לעשות להצלת הכלל או על כל פנים להיות מסייע לאלו שכבר פועלים ומטה ידם מלהחזיק מעמד (בין מצד חוסר כסף למטרה זו ובין מצד כובד העומס שקבלו על צווארם ובין מצד עומס פרנסתם שהזנח ע"י שהקדישו לל מאמצם וכחם להצלת הכלל), ויזכה הוא להיות מהעושים ומעשים לסייע בידם בכל מה שבידו, ובזה ינצל המסייע מקללת דבורה הנביאה על אלה שלא באו לעזרת ד' בגבורים ויהיה גם חלקם במזכי הרבים שיאירו ככוכבים בב"א.

י ייתכן גם שיש חשבונות שמים ותקונים שיש להם על גלגולים שעברו וגם הילדים שנעדרו באו מתחילה לעוה"ז רק על זמן קצר להשלים איזה תקון קטן שחסר להם מלגלגולים הקודמים וברגע שגומרים את שלהם ה"ה תיכף ומיד חוזרים לעולמם בשמחה, אלא שבשעת הסתלקותם מזכים אותם מן השמים להיות שלוחי צבור לעורר את כל הצבור לתשובה וה"ז מוסיף להם זכות, ועוד יתכן שזה בא גם לעורר את הוריהם שמבוקש מהם לפעול יותר בענין למחות בעוברי עבירה וע"כ יזכו גם הם לעוד זכות עצום גם כן להיות השלוחי מצוה לעורר את כל הצבור לענין זה. וואע"פ שפרשו חז"ל שמצות הערבות ולמחות בעוברי עבירה תלוי אצל כל אחד ואחד כפי המציאות של גודל יכלתו והשפעתו על אחרים ולכן אמרו חז"ל שגדול המשפחה ערב על כל משפחתו וגדול העיר חייב על כל העיר וכו' כידוע, ואם כן הרי יש לומר שכל הנאמר כאן שייך רק לגדולי העולם הממונים על הצבור ומה שייך ענין זה לכל אחד ואחד, אמנם ילה"ב מה שנזכר בפנים שלכן פירט הכתוב והזכיר כל הסוגים ואפילו חוטבי עצים ושואבי מים וטף אע"פ שברגיל אין עליהם השפעה